

- да обогатят лексикалния запас на децата;
- да формират навици за разказване и преразказване;
- да усъвършенстват граматическия строеж на детската реч;
- да усъвършенстват произношението на отделните звукове.

На учениците предварително се поставя задача да играят вкъщи с някаква играчка и с един от членовете на семейството. На следващия ден учениците разказват по определен план, като отговарят на следните въпроси:

1. С кого играеш вкъщи (описание на братчето, сестричето)?
2. С какво си играете (описание на играчката)?
3. Къде играете (описание на обстановката)?
4. Какво си говорите, когато си играете?

Това поставя детето в ситуация на изпълнител на действие, а след това в ситуация на разказвач. В началото децата правят пропуски, тъй като не знаят много от думите. С течение на времето започват да се справят с лекота.

Важен момент в този период е работата върху произношението на звуковете. При използване на игровия похват децата с лекота се научават да ги произнасят правилно. Играта на срички няма логически смисъл, но развива артикулацията и децата я приемат с радост. Пример:

А – АНАТА – БАРАША – ШАБРА – ША
 РАКАКА – КАКА – МАКА
 БАРАША – ШАБРА – ШАРА
О – ОНОТО – БОРОШО – ШОБРОШО – РОКОКО – КОКО
 МОКО – БОРОШО
 ШОБРО – ШОРО
Е – ЕНЕТЕ – БЕРЕТЕ – ШЕБРЕШЕ
 РЕКЕКЕ – КЕКЕ – МЕКЕ – БЕРЕШЕ
 ШЕБРЕ – ШЕРЕ
И – ИНИТИ...
У – УНУТУ...
Ъ – ЪНЪТЪ...